

Porttiteoria

Stakesin pääjohtaja Vappu Taipale erehtyi tunnustamaan, että hän joskus nuoruudessaan on käyttänyt SDP:tä. Pahinta oli se, että hän yhä vieläkin sanoo, että se oli kokeilemisen arvoista. Tajunta laajeni ja teki höpöä. Sillä lausunnolla hän vetäisi maton alta niiltä ihmisiltä jotka itseään säästämättä yrittävät pitää nuorison irti politiikasta. Tietäähän sen, mikä on tämän jälkeen keskenkasvuisten vastaus kaikkiin varoituksiin: "Miks muka mä en sais käyttää politiikkaa, ku kerran Taipalekin on käyttänyt ja silti päässyt isolle palkalle."

Julkinen anteeksipyyntöhän pääjohtajan piti esittää. Ei vain ole sanottu, riittääkö sekään, vai pitääkö hänen erota kokonaan.

Älkäämme silti tuomitko Vappu Taipaletta liian ankarasti. Kannattaa muistaa, että 1960-luvulla SDP:n käyttö oli sangen yleistä, suoranainen maan tapa. Esimerkiksi vuoden 1966 vaaleissa joka neljännen suomalaisen epäilleen sortuneen SDP:hen. Ei sitä siihen aikaan edes pidetty pahana. Silloin arveltiin, että SDP lisää suoritustehoa ja vie pitkälle elämässä. Totta puhuen niin kävikin monelle, mutta kuten sanottu, sitä ei saa sanoa.

Nykyisin asiat tiedetään paremmin. On jouduttu huomaamaan niin sanotun porttiteorian toteutumisen. Moni SDP:n käyttäjä aloitti hyvin viattoman tuntuisesti Nuorista kotkista. Vanhemmatkaan eivät osanneet moisesta varoittaa, jotkut jopa suorastaan yllyttivät. Kohta kuitenkin Nuoret kotkat alkoivat tuntua liian kesyiltä, joten siirryttiin Teiniliittoon. Se riitti yleensä joksikin aikaa, koska siihen aikaan Teiniliitto oli vielä laimentamatonta, toisin kuin nyt.

Silti moni kaipasi vielä kovempia kokemuksia. Haluttiin kokeilla lautakuntia, kunnanvaltuustoja ja -hallituksia. Juuri tässä vaiheessa usealle SDP:n käyttäjälle alkoi ilmaantua utopioita ja hallitussaatioita, mutta eiväthän ne kierrettä katkaisseet. Päin vastoin, aina piti saada lisää ja tuhdimpaa: alettiin pyrkiä eduskuntaan, lähdettiin "tripeille" jopa Helsinkiin saakka ja kahmittiin entistä suurempia palkkoja ja kulukorvauksia, jotta rahat saatiin riittämään nyt jo päivittäiseksi muuttuneeseen politiikan käyttöön.

Sillä tripillä ovat monet onnettomat yhä edelleenkin. Nuo 60-luvulla viattomasti ja sinisilmäisyyttään SDP:hen sortuneet ovat nyt kuka missäkin. Vappu Taipale on päätenyt sosiaalipuolelle, joku toinen karkotettu Brysseliin, kolmas ajautunut Mäntyniemeen, neljäs rantojen veikoksi Kesärantaan, viides sortunut kypälöintiin, kuudes suljettu ulkoministeriöön. Lieneekö oikeastaan ketään, joka olisi päässyt irti SDP:stä siihen kerran sorruttuaan. Järkyttäviä ihmiskohtaloita. Kavahtakaa, nuoret!

Artikkelin lähde [Kaleva](#)